

[Anna Westergaard.]

slaget at præcisere, at det ikke skal være hensigten, at der knyttes faste dommere til hver af de to afdelinger, men at dommerne vil komme til at skifte mellem afdelingerne. Det virker ligeledes beroligende, og det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der bliver mulighed for den praksis, at flere eller samtlige dommere ved Højesteret kommer til at deltage i behandlingen af visse vigtige sager. Hele nyordningen vil formentlig iøvrigt have til følge, at det vil blive muligt at gennemføre en mundtlig behandling af den altovervejende del af de borgerlige retssager, og om ønskeligheden heraf hersker der ingen uenighed.

De øvrige foreslåede ændringer har vi fra vor side ikke noget at bemærke til, og dem vil vi jo iøvrigt kunne drøfte nærmere i det udvalg, der bliver nedsat.

Jeg skal derfor på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne have lov at takke for den velvillige behandling, som er blevet dette lovforslag til del. De bemærkninger, der er blevet fremsat af de ærede ordførere, giver mig kun anledning til få kommentarer.

Det ærede medlem hr. Fr. Dalgaard påpegede den betænkelighed, der knytter sig til, at man kan blive dømt med *et* resultat af et større antal dommere i en underordnet instans og med et *andet* resultat af et færre antal dommere i Højesteret. Jeg erkender, at denne betænkelighed er tilstede, men gør dog opmærksom på, at en noget lignende betænkelighed også kan forekomme i dag, både hvad angår ankesager og sø- og handelsretssager, hvis man vil medregne de ikke juridiske dommere i dommernes antal, og det bør man formentlig gøre i denne henseende.

Det ærede medlem hr. Elmquist gav en interessant redegørelse for problemerne omkring Højesterets arbejdsform, specielt vedrørende spørgsmålet om den offentlige vøring og om adgang til dissens og om deling af Højesteret og også om Højesterets stilling til sagen, dengang den debatteredes i begyndelsen af 1930'erne. Jeg vil gerne i den forbindelse pege på, at ved fremsættelsen af dette lovforslag står Højesteret bag mig i ønsket om en deling, og jeg vil pege på, at jeg lægger overordentlig stor vægt på, at

Højesteret ønsker en deling, og at Højesteret er kommet til dette standpunkt, efter at man nu i 3—4 år har forsøgt, om en mindre reform, en blot udvidelse af antallet af højesteretsdommere forenet med en udvidet adgang til at lade sager udgå til skriftlig behandling, kunne klare problemet.

Det ærede medlem hr. Elmquist og flere andre ærede talere var inde på spørgsmålet, om det nu var forsvarligt at nedsætte antallet af dommere i den enkelte sag til 5. Spørgsmålet er naturligvis blevet nøje overvejet i justitsministeriet, og det er også blevet indgående drøftet ved behandlingen i det andet høje ting. Jeg for mit vedkommende mener fortsat, at det er forsvarligt at nøjes med et antal af 5 dommere i den enkelte sag. Der er jo adgang til at bestemme, at flere dommere skal deltage i en enkelt sag, i hvert fald når præsidenten finder det rimeligt, og allerede i dag er det sådan, at mange sager ved den skriftlige behandling afgøres med det mindre antal dommere.

Jeg bemærker mig iøvrigt det ærede medlem hr. Elmquists interesse for spørgsmålet om bortfald af den særlige prøve for højesteretssagførere. Det er et spørgsmål, der har været behandlet i et udvalg, der blev nedsat af justitsministeriet, jeg tror det var i 1936, men udvalgets arbejde blev afbrudt på grund af krigen, og det er ikke blevet genoptaget siden. Hvis spørgsmålet skulle løses, måtte det ske på en bredere front ved en drøftelse af hele organisationen af sagførervæsenet m. v. Spørgsmålet hører imidlertid, som det ærede medlem også nævnte, ikke ind under selve dette lovforslag, men var blevet rejst under behandlingen i det andet høje ting. Jeg har imidlertid mærket mig det ærede medlems interesse for sagen, og jeg har også mærket mig, at det ærede medlem lokkede lidt for mig ved at love mig en laurbærkrans. Det sidste er jeg dog meget betænkelig ved, for jeg ved af erfaring, at det kan blive kritiseret i visse kredse, når man som kvinde modtager de ydre anerkendelser, som ens mandlige kolleger modtager i tilsvarende situationer, så det vil jeg tage under overvejelse, når til sin tid spørgsmålet kommer op. Iøvrigt takker jeg for den velvillige behandling og anbefaler forslaget til vedtagelse.

Elmquist: Ja, så lader vi det spørgsmål om laurbærkransen stå hen, til situationen foreligger. Så vil forhåbentlig justitsmini-